

et højere. Det forekommer mig, at det Forsvar, den ærede Ordfører førte herfor, var temmelig svagt. Det forekommer mig, at naar der foreligger et Tilbud fra en Kreds af Mænd, som forstaa, at udføre Arbejdet, skal man ikke undersøge, hvor mange Penge disse Folk have i Lommen. Hvis det skulde være almindeligt her i Landet ved Licitationer, at man undersøger, hvor mange Penge Mestre, der indgive Tilbud, have i Lommen, vilde Følgen blive, at ingen fattig Mester vilde komme i Betragtning, og at altsaa kun de, der raade over de store Kapitaler, kunne gøre sig Haab om at faa Arbejdet. Udstillingskomiteen skulde have tænkt paa, at det ikke er deres egne Penge, der raades over, men Penge, der ere bevilgede af Statskassen, og at den derfor — saa forekommer det mig — havde en uafviselig Pligt til at anvende disse Penge paa økonomisk Maade. Det er min Overbevisning, at hvis den havde modtaget Tømrersvendenes Tilbud, havde den faaet Arbejdet udført lige saa godt som nu, og den havde da sparet 2,600 Kr. Vi have set andetsteds, hvor Staten har bevilget Penge, nemlig i Fredericia, at Festkomiteen der havde et billigere Tilbud fra Arbejdere, og et dyrere fra Mestre, men valgte det sidste. Og hvad skete saa? Da Festen var forbi, og man skulde gøre Kassen op, manglede man 19,000 Kr., og saa kommer man til Staten og siger: Kunne vi ikke faa 5,000 Kr. mere i Aar, end vi fik i Fjor? Paa den Maade er det en let Sag at lave Fest, paa den Maade kan man sagtens være Festkomite og regere, naar man har Statskassen i Ryggen og kan søge Efterbevilling, naar Pengene ikke slaa til. Skulde det nu vise sig, at Bestyrelsen for Landmandsforsamlingen ogsaa fik Pengemangel og kom til Staten og bad om at dække dens Underskud, forekommer det mig, at man med stor Styrke kunde bebrejde den, at den ikke havde sparet, hvor den kunde spare, uden at Arbejdet i mindste Maade var blevet ringere.

S. Sørensen: Under Nr. 28 findes Forslag til en Bevilling paa 1,200 Kr. ekstraordinært til Sikringsarbejder ud for Ho-Oxby og Aal Sogne. Det har ikke været fremme før her i Rigsdagen, og jeg skal derfor blot minde om, at det angaar et ejendommeligt Forhold derovre. Vandet i Hobugten stemmes ved Højvande og Stormflod op og gaar med sit Bølgeslag særlig mod den vestlige Kyst, hvor der er en stejl Brink paa 4—5 Fod, og hvor der er Marsk.

Nu er det klart, at da Bunden er stejl, kunne Bølgerne ikke løbe op og tilbage igen, som det i Reglen er Tilfældet ved vore Kyststrækninger, og derfor undergraver Vandet det bløde Underlag paa Kysten, som altsaa skylles bort. Saa falder selvfølgelig det øverste Lag. Snart er det 3, snart 4, snart 10 Alen, der gaar tabt. Disse Marskegne ere meget gode, og det er dem, der bevirke, at Landbruget overheadet kan trives i denne ellers meget ufrugtbare Egn. Det har derfor været Beboerne meget magtpaaliggende, at der bliver gjort noget til Beskyttelse her. Man har allerede i mange Aar arbejdet derfor, og endelig er man naaet et Skridt videre, idet man har formaaet samtlige tilstødende Lodsejere til at tage Del i Udgifterne og tillige saavel Ho-Oxby og Aal Sognekommuner som Ribe Amtskommune. Man har fremdes formaaet Ministeriet til at lade Forholdene undersøge, og det glæder mig meget, at den Ingeniør, som har været derovre og paa Regeringens Vegne har foretaget Undersøgelsen, er kommen til det samme Resultat, som Befolkningen stadig har troet, var det rette, nemlig at man skulde have Strandbredden, som nu staa stejl op, skraanet ud, saaledes at Bølgerne, som det ellers er Tilfældet ved vore Kyster, naar de løbe op, indtil de ere trætte, kunne løbe tilbage uden at gøre Skade. Lodsejerne have tegnet sig for $\frac{1}{6}$ af det Beløb, der vil medgaa til et Forsøg, Kommunerne for $\frac{1}{6}$ og Amtet for $\frac{1}{6}$, og man beder nu Staten om at tilskyde $\frac{3}{6}$. Det har jo den ærede Minister foreslaaet og Finansudvalget tiltraadt, og jeg skylder paa Beboernes Vegne at sige Tak derfor. Jeg haaber, at Forsøget skal gaa heldigt, og at det vil vise sig, at Arbejdet vil blive rentabelt og til Gavn for vedkommende Lodsejere, som have disse ret gode Engdrag nede ved Havet. Jeg haaber, at der skal blive almindelig Tilfredshed med, at Bevillingen gives. Summen er anslaaet til 14,000 Kr. for en Strækning paa 28,000 Fod, idet der skal 50 Øre pr. Fod til, for at Arbejdet kan blive udført.

Med det samme jeg har Ordet, skal jeg yde den ærede Minister saa vel som Finansudvalget min Tak, fordi de have imødekommet det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og mig med Hensyn til det Ændringsforslag, vi stillede ved 2den Behandling om Vaghold ud for Ribe Amts Kyster. Jeg rejste denne Sag under Finanslovens 1ste Behandling og mødte ikke egentlig Modstand, men den ærede Minister og den ærede Ordfører mente dog den Gang, at